

İran'ın Mevcut Vakıası ve ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlaması

Soru:

“ABD ile İran arasında iki gün içinde ikinci kez yaşanan karşılıklı saldırıların ardından Devrim Muhafızları Pazar günü yaptığı açıklamada, “ABD tarafından ateşkesin ihlal edilmesinin, 18 Haziran’da Trump ile Mesud Pezeşkiyan arasında imzalanan Mutabakat Zaptı’nın birinci maddesine aykırı olduğunu” belirtti. Öte yandan ise Trump, savaşa geri dönme sinyali vererek bugün erken saatlerde kendi platformu Truth Social’da yaptığı paylaşımında, “Artık makul olamayacağımız bir nokta gelebilir ve başarıyla başlattığımız işi askeri olarak tamamlamak zorunda kalabiliriz. Bu olursa artık İran var olmaz” ifadelerine yer verdi. Amerikan ordusu, İran Devrim Muhafızları Ordusu’na (IRGC) ait kamikaze İHA’ların Hürmüz Boğazı’ndan geçiş yapan ticari bir petrol tankerini hedef almasına yanıt olarak Cumartesi’yi Pazar’a bağlayan gece Keşm Adası’ndaki mevzilere hava saldırıları düzenlediğini duyurdu...” (28.06.2026 El Arabiya) Bilindiği üzere Trump, daha önce 28 Şubat 2026 tarihinde yapışık ikizi Netanyahu ile birlikte İran’a bir saldırı düzenlemiş, bu saldırıda dini lider ve kırka yakın üst düzey yetkiliyi öldürmüştü, birçok yeri yakıp yıkmıştı... Buna rağmen İran, sanki hiç kan dökülmemiş ve hiçbir tesis tahrip edilmemiş gibi aralarında bir barış tesis etmek amacıyla 18 Haziran 2026’da Trump ile bir mutabakat zaptı imzalamıştı! İster İran’a yakın isterse uzak olsun diğer Müslümanlara gelince; Amerika ile İran arasında olup bitenleri sanki tarafsız bir gözlemci gibi izlemektedirler. Hatta Amerika’ya daha yakın durmaktadırlar! Bir zamanlar dünyanın efendisi, nuru ve adaleti olan Müslümanlar, daha ne zamana kadar sömürgeci kafirlerin kopardığı fırtınalar karşısında böyle bölük pörçük ve darmadağın bir halde kalacaklar?

Sizden yaşanan olayların gerçekliğini açıklayan ve ayrıca bu ümmetin yeniden nasıl dirilip izzetine kavuşacağını ortaya koyan bir cevap rica ediyorum. Teşekkürler.

Cevap:

Yukarıdaki sorulara cevap verebilmek için önce olayların gerçekliğini, ardından da bu ümmetin yeniden nasıl dirilip izzetine kavuşabileceğini ele alacağız... Yardım yalnızca Allah’tandır:

Birincisi: Son Olayların Gerçekliği:

1- Amerikan Bloomberg ajansı 17 Haziran 2026 tarihinde Amerika ile İran arasında 14 maddeden oluşan mutabakat zaptının taslağını yayımladı. Bu taslak, İran’ın yarı resmi Mehr haber ajansının 14 Haziran 2026 tarihinde İranlı müzakere ekibine yakın bir kaynaktan aktardığı bilgilerle de içerik olarak örtüşmektedir... Ardından, İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan ile 18 Haziran 2026’da G7 zirvesi marjında Fransa’daki Versailles (Versay) Sarayı’nda bulunan ABD Başkanı Trump arasında beklenmedik bir şekilde bu zaptın imzalandığı duyuruldu... Aslında imza töreninin İsviçre’de yapılması planlanmıştı; ancak zorba Trump, Müslümanlara Birinci Dünya Savaşı sonrası imzalanan ve Müslümanların devleti olan Hilafet Devleti’nin ortadan kaldırıldığını ve Müslümanların birliğinin parçalandığını belirten Versailles Antlaşması’nı hatırlatmak istercesine Versailles Sarayı’na tercih etmiştir... Sanki Hilafet’i yıkarak tarihin akışını değiştiren Versailles Sarayı’na seçmekle Trump, kendisini önceki yandaşlarının izinden giderek tarih yazan bir lider olarak pazarlamaya çalışmıştır! Böylece mutabakat zaptı, iki taraf arasında arabuluculuk yapan Pakistan Başbakanı Şahbaz Şerif’in arabuluculuğunda Versailles Sarayı’nda dijital ortamda imzalanmış ve resmen yürürlüğe girdiği duyurulmuştur... Amerika ile İran arasında imzalanan bu mutabakat zaptı, Amerika’nın “yapışık ikizi Netanyahu” ile birlikte Şubat ayı sonunda düzenlediği, İran’ın siyasi ve askeri liderlerini, en başta da bir numaralı karar verici olan dini lideri hedef alan askeri operasyonundan sonra gerçekleşmiştir. Savaşın dört gün içinde bitirilmesi planlanmış ancak kırk gün sürmüştü. Amerika, mevcut nizamı devirme veya İran’ı bir yörünge devlet statüsünden çıkarıp bizzat tabi bir devlete dönüştürecek kendine bağlı liderler atama hedefine ulaşamamıştı.

Zira İran'ın 47 yıl boyunca Amerikan yörüngesinde hareket etmesi, Amerika'nın, özellikle de Suriye, Irak, Lübnan ve Yemen gibi kendisiyle birlikte çalışmasına izin verdiği bölgelerden çıkarmaya başladıktan sonra, İran'ı tamamen tabi bir devlete dönüştürme konusunda iştahını kabartmıştı. Ancak bu durum İran içinde Amerika'dan bağımsız hareket etmeyi düşünenlerin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu konuda Devrim Muhafızları büyük rol oynamıştır. Nitekim biz, 3 Haziran 2026 tarihinde yayınladığımız soru-cevapta bu durumu detaylı bir şekilde açıkladık. O soru cevapta şöyle demistik: *"Tıpkı Amerikan güçlerinin Venezuela başkanını kaçırdığında başkan yardımcısı ve beraberindekilerin ABD'ye teslim olduğu gibi, rejimin başını ve birinci kademedeki yöneticilerini hedef alıp etkisiz hâle getirdiklerinde; ikinci kademedeki liderlerin de teslim olup şartlarına boyun eğeceklerini sandılar. Fakat bu senaryo İran'da gerçekleşmedi. Dini Lider Ali Hamaney ve bazı üst düzey yöneticileri etkisiz hale getirildiği halde Devrim Muhafızları dimdik ayakta kaldı ve bu saldırganlığa karşı koymaya ve düşmana saldırmaya karar verdi... İşte bu noktada, İran'daki rejimin temel dayanağı olan tarafın, (Devrim Muhafızları) artık kendi iradesi ve kararına göre hareket ettiği, Amerika ile anlaşmak isteyen ve onunla tabi bir devlet olarak değil de en azından uydu bir devlet olarak çalışmayı hedefleyen siyasi kanadın aksine, Amerika'dan bağımsız olmak için çalıştığı görülmektedir..."* Devrim Muhafızları'nın kararlılığı, gücü ve etkisi, yeni dini lider Mücteba'nın seçilmesine öncülük etmelerinden kaynaklanıyordu; o da onları destekliyor ve iktidarını korumak için onlara dayanıyordu, önceki dini lider olan babasının ve birçok yetkilinin öldürülmesinin ardından Amerika ile barışa ve mutabakat zaptına pek sıcak bakmıyordu.

2- Ancak İran'daki siyasi kanadın (Cumhurbaşkanı, Meclis Başkanı ve Dışişleri Bakanı), Dini Lideri mutabakat zaptının İran'ın çıkarına olduğuna ikna etmesiyle bu durum değişti. Cumhurbaşkanı bu konuda büyük çaba gösterdi. Ardından Dini liderin mutabakat zaptına onay verdiği basına yansıdı. Hamaney, 18 Haziran 2026 tarihinde X ve sosyal medya hesaplarında yayımlanan yazılı açıklamasında, *"Esasen farklı bir görüşe sahiptim ancak, Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı sıfatıyla cumhurbaşkanının, kendi adına ve diğer üyeler adına İran milletinin haklarını ve direniş cephesini koruma taahhüdünde bulunması ve sorumluluğu üstlendiğini açıkça belirtmesi nedeniyle bu sürece izin verdim"* ifadelerini kullandı. Böylece bu ifadelerle Hamaney, adeta anlaşma sonucunda İran'ın başına gelebilecek her türlü olumsuzluğun sorumluluğunu ülkenin Cumhurbaşkanı ve diğer yetkililere yüklemiş oldu... Bunun ardından mutabakat zaptı imzalandı. İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan da imzanın ardından 18 Haziran 2026 tarihinde X platformunda yaptığı açıklamada, *"Bu, güçlü İran'dan tarihi bir belge ve mesajdır. İran İslam Cumhuriyeti, onur ve bağımsızlığı, ilerlemeyi ve bölgesel iş birliğini koruyarak her zaman küresel barışa bağlıdır. Bu metin, hiçbir tehdit ve baskıyla onurundan ve bağımsızlığından vazgeçmeyen bir milletin sesinin yansımasıdır. Bugün kayda geçirilen; milli direnişin, siyasi akılcılığın ve sorumlu diplomasının sonucuydu"* ifadelerini kullandı. Bu açıklama üzerine Devrim Muhafızları, Dini Lider'e itaat gereği sesini çıkarmadı... İran Şura Meclisi üyesi Muhammed Menan Reisi, destekçileriyle yaptığı toplantıda dini liderin mutabakat zaptına karşı olduğunu belirten tutumuyla ilgili olarak şunları söyledi: *"İran dini lideri Mücteba Hamaney, Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi üyelerinden 'mutabakat zaptı' ile ilgili soruları ayrı ayrı yanıtlamalarını istedi ve alışılmışın dışında mutabakat zaptının onayı için %75 oranında kabul şartı koştu. Konseyde sadece bir kişi karşı çıktı, diğerleri kabul etti. Dolayısıyla Dini Lider'in bu anlaşmaya tamamen rıza gösterdiği söylenemez, ancak ona açıkça karşı çıktığı da iddia edilemez..."* (18.06.2026 Iran International) Milli Güvenlik Yüksek Konseyi'ndeki oylamada Konsey üyelerinin tek bir fire dışında mutabakat zaptını onaylaması ve Amerika ile nihai bir anlaşma imzalamaya hazır olmaları, İran'ın yeniden yörünge devlet kodlarına dönmesinin önünü açmıştır. Bu durum, Devrim Muhafızları'nın daha önce savunduğu tam bağımsızlık vizyonundan tamamen farklıdır!

3- Böylece, İran'ın en fazla eskiden olduğu gibi (yani Türkiye gibi) bir uydu devlet olarak kalmasını yeğleyen, Mısır, Suriye veya bölgedeki benzer ülkeler gibi Amerikan ajanı tabi bir devlete dönüşmesine karşı çıkan siyasi kanadın terazisi ağır basmıştır. Dolayısıyla olaylar ve müzakereler siyasi kanadı ön plana çıkarmış, Devrim Muhafızları'nı biraz geri plana itmiştir... Biraz diyorum çünkü Devrim Muhafızları'nın ateşi henüz tamamen sönmüş değildir; siyasi tarafla hala

anlaşmazlık içindedirler. Örneğin “İran televizyonu Cuma günü Hürmüz Boğazı konusunda ABD ile bir iletişim hattı kurulduğunu duyurmuş, (26.06.2026 Al Arabiya) ancak Devrim Muhafızları bunu hemen yalanlamıştır. “Devrim Muhafızları Sözcüsü Hüseyin Muhibbi Cuma akşamı yaptığı açıklamada, “ABD’li yetkililerin Hürmüz Boğazı’nda bir sıcak hat kurulduğuna dair iddialarının tamamen yalan olduğunu ifade etti... İran Press TV ise Cuma günü Hürmüz Boğazı’nda İran ile ABD arasında bir iletişim hattının kurulduğunu bildirmişti... (26.06. 2026 el-Arab el-Cedid) Ayrıca Devrim Muhafızları, Amerika’nın İran’ın doğu kıyılarına yönelik saldırılarına da yanıt vermiştir... (Sepah News, Devrim Muhafızları’nın bir bildirisini yayınladı. Bildiride ABD’nin İran kıyılarına bir saldırı düzenlediği, bunun üzerine Devrim Muhafızları donanmasının misilleme yaparak bölgedeki Amerikan ordusu üslerini bombaladığı belirtildi. Bildiride Washington, iki taraf arasında imzalanan mutabakat zaptındaki taahhütlerini bozmakla suçlandı...” (26.06.2026 El Cezire)

4- Mutabakat zaptının imzalanması; İran’ın, kendisine saldıranlarla kalıcı bir ateşkesi kabul etmesi ve onlarla savaşmayacağını taahhüt etmesi anlamına gelmektedir. Zira Mutabakat Zaptı’nın 1. maddesinde şu ifadeler yer almaktadır: “...Lübnan dahil tüm cephelerde askeri operasyonların derhal ve kalıcı olarak durdurulduğunu beyan eder; bundan böyle birbirlerine karşı herhangi bir savaş veya askeri harekât başlatmamayı, birbirlerine karşı güç kullanmaktan veya tehdidinden kaçınmayı ve Lübnan’ın toprak bütünlüğü ile egemenliğini güvence altına almayı taahhüt ederler...” Bu, İran’ın kendisine saldıran, üst düzey liderlerini öldüren, nükleer ve hayati reaktörlerini yok eden Amerika’ya karşı direnişten vazgeçtiği anlamına gelir... İkinci madde içişlerine karışmamayı öngörse de, anlaşmanın diğer maddelerinde yer alan ifadeler bunu çürütmektedir! Örneğin, Amerika ve İran arasındaki Mutabakat Zaptı’nın 8. Maddesi “İran İslam Cumhuriyeti, nükleer silah edinmeyeceğini veya geliştirmeyeceğini yeniden teyit eder. ABD ve İran İslam Cumhuriyeti, stoklanmış zenginleştirilmiş malzemenin tasfiyesini, yedinci paragrafta belirtilen takvime uygun olarak karşılıklı belirlenecek mekanizmayla çözüme kavuşturmayı kabul etmiştir.” demektedir. (18.06.2026 eş-Şuruk) Sky News da 24 Haziran 2026 tarihinde şu haberi aktardı: “ABD Başkanı Donald Trump Salı günü yaptığı açıklamada, ordusu ve kapasitesi yok edilen İran’ın müzakere edecek iyi bir durumda olmadığını belirterek, İran’ın nükleer silaha sahip olmasına izin verilmeyeceğini söyledi... Trump, nükleer denetçilerin doğru zamanda İran topraklarında olacağını da sözlerine ekledi...” Sadece bu maddenin varlığı bile doğrudan bir iç işlerine müdahaledir.

Ayrıca 6. madde de ABD’ye İran’ın iç işlerine müdahale etmesi için açık bir kapı aralamaktadır. Zira 6. Madde “ABD, İran İslam Cumhuriyeti’ne ait alanların yeniden imarı ve ekonomik kalkınması amacıyla bölgesel ortaklarıyla birlikte en az 300 milyar dolarlık, karşılıklı olarak mutabık kalınmış kesin bir plan geliştirmeyi taahhüt eder. Bu planın uygulanmasına yönelik mekanizma, 60 gün içinde nihai anlaşmanın parçası olarak netleştirilecektir.” demektedir. Bunu sadece metne dökmek bile başlı başına bir müdahaledir hatta çok daha da ötesidir!

5- Tüm bunlarla birlikte, anlaşma metni kelime oyunları ile doludur. Bir yönüyle İran’ın çıkarlarını gerçekleştirdiği, diğer yönüyle de ABD’nin çıkarlarını gerçekleştirdiği anlaşılabilir. Yani anlaşma mayınlarla doludur ve bu mayınları temizlemek için öngörülen 60 günlük süre yeterli olmayabilir ve dolayısıyla süre uzatılabilir! Tıpkı ablukanın kaldırılması ve Hürmüz Boğazı’nın açılması meselelerinde olduğu gibi... “İran, Hürmüz Boğazı’na kıyıdaş devlet olarak, Hürmüz Boğazı’ndan geçişle ilgili “belirsiz düzenlemeler”in bulunduğu uyarısında bulundu...” (26.06.2025 Sky news) Bugün Amerika ile İran arasında yaşanan çatışmalar da bu belirsizliğin bir sonucudur: “Devrim Muhafızları Pazar günü yaptığı açıklamada, ABD tarafından ateşkesin ihlal edilmesinin mutabakat zaptının birinci maddesine aykırı olduğunu ve bunun müzakere sürecinin tamamen durmasına yol açacağını belirtti. Ayrıca, Trump ile Mesud Pezeşkiyan arasında 18 Haziran’da imzalanan mutabakat zaptına göre Hürmüz Boğazı’ndaki deniz trafiğini kontrol etmek için gerekli düzenlemelerin İran’ın elinde olduğunu savundu.” (28.06.2026 El Arabiya) Yine mutabakatta şu ifade de yer almaktadır: “ABD ayrıca nihai anlaşmanın ardından 30 gün içinde kuvvetlerini İran İslam Cumhuriyeti yakınlarından çekmeyi taahhüt eder.” Oysa İran’ın daha önce ABD güçlerinin tüm bölgeden çekilmesini talep ettiği biliniyor... Ayrıca ABD, İran’ın dondurulmuş 12 milyar dolarını,

yalnızca Amerikan tarım ve gıda ürünlerini satın alması şartıyla iade edecek! Trump'ın yardımcısı Vance Pazartesi günü bir konferansta gazetecilere, "Serbest bırakılacak dondurulmuş İran varlıklarının", "İran halkı için Amerikan soya fasulyesi, mısır ve buğdayı satın almak" için kullanılacağını söyledi..." (25.06.2026 El Arabiya) İran bunu yalanladı... Kalibaf perşembe günü yaptığı açıklamada, "ABD'nin, Tahran'ın dondurulan varlıklarını Amerikan tarım ürünlerini satın almak için kullanacağı yönündeki açıklamasının doğru olmadığını vurguladı... (25.06.2026 El Arabiya) Nihai anlaşmanın BM Güvenlik Konseyi tarafından onaylanması maddesine gelince; bir taraf bunu İran'ın anlaşmayı uygulamaktan kaçamaması için bir pranga olarak görürken, diğer taraf bu maddenin ABD'nin anlaşmaya bağlı kalmasını garanti altına almak için olduğunu, sanki bu maddeyi ABD'nin çıkarına değilmiş gibi yorumlamaktadır! Ayrıca Reuters, 18 Haziran 2026 tarihinde bilgi sahibi bir kaynağa dayandırarak, mutabakat zaptında Yeniden İmar ve Kalkınma Fonu projesi olduğunu aktardı ve "Fonun amacının Tahran ile Washington arasında nihai bir anlaşmaya varmak için ekonomik bir teşvik yaratmak olduğunu ve bu fonun ancak nihai anlaşmanın imzalanması durumunda kurulacağını" belirtti. Bu madde de örtülü bir mayındır, İran'ı yararından çok zararı olan bir fon beklentisiyle nihai anlaşmaya kadar müzakerelerde ilerlemeye teşvik etmeyi amaçlamaktadır! Bütün bunlar mayınlı ve muğlak maddelerdir!

6- Trump, askeri eylemlerle hedeflerine ulaşamadığının farkındadır. Devrim Muhafızları'nın Amerikan saldırısına karşı gösterdiği direniş karşısında şoke olmuş durumdadır... Yaşanan bu gerçeklik, başlattığı bu savaşta çok şey kaybeden ve prestiji yerlerde sürünen, dünyada ve hatta Amerikan kamuoyunda, kendi partisi ve destekçileri arasında bile güvenilirliği zayıflayan Trump üzerinde baskı oluşturmaya başlamıştır. Bunun önümüzdeki Kasım ayında yapılacak kongre ara seçimlerini ve dolayısıyla iki yıl sonra yapılacak genel seçimleri etkileyeceğinde kuşku yoktur... Mutabakat belgesinin Hürmüz Boğazı ile ilgili olan 4 ve 5. maddeleri dolaylı olarak Amerika'daki kongre ara seçimleriyle bağlantılıdır. Bilindiği üzere İran'ın Hürmüz Boğazı'nı kapatması, Amerika'nın küresel petrol ve sıvılaştırılmış doğalgaz hacminin 5'te birinin geçtiği Hürmüz Boğazı'na deniz ablukası uygulaması, deniz taşımacılığını felç etmiş, bu da akaryakıt ve doğal gaz fiyatlarında fahiş artışlara yol açmış, buna bağlı olarak da gıda fiyatlarında paralel bir artış yaşanmıştı. Bu, otomatik olarak ara seçimleri de etkileyecektir. İşte bu yüzden Trump, Hürmüz Boğazı'ndaki trafiğin yeniden akışını sağlamak amacıyla İran'la anlaşma imzalamaya büyük önem vermiştir. Zira küresel petrol arzının kalbi sayılan Hürmüz Boğazı'nın yeniden deniz trafiğine açılması, küresel petrol fiyatlarını hızla aşağı çekecektir... Böylece Trump, askeri saldırganlıkla elde edemediği bir zaferi müzakerelerle elde etmek için müzakereler ve mutabakat zaptında aradığını bulmuştur! Devrim Muhafızları'nın Trump karşısında kahramanca bir duruş sergilemesi nedeniyle Trump, rejimin siyasi kanadına (Cumhurbaşkanı, Meclis Başkanı ve Dışişleri Bakanı) sığınmak zorunda kalmıştır. Dini Lider'in müzakerelere ve mutabakat zaptına ikna edilmesinde ve dolayısıyla Devrim Muhafızları'nın sesinin kısılmasında en büyük rolü bu isimler oynamışlardır... Amerika'nın İran'la bir anlaşmaya varma hassasiyetini ve hırsını gösteren bir diğer unsur da üçüncü maddede yer alan şu ifadedir: "ABD ve İran İslam Cumhuriyeti, karşılıklı rızayla uzatılabilecek şekilde, en fazla 60 gün içinde nihai anlaşmayı müzakere edip tamamlamayı taahhüt ederler." Yani, bir uzatmayı talep etme durumlarında! Amerika, askeri seçenikle rejimi değiştirip onu "tabi bir devlete" dönüştürme konusunda başarısız olunca, müzakere yoluyla nihai bir anlaşmaya varılması konusuna aşırı özen göstermiştir. Başta Devrim Muhafızları olmak üzere Amerika'dan tamamen bağımsızlaşma seslerinin yükselmesinin ardından da İran'ın eskiden olduğu gibi yeniden uydu devlet statüsüne dönmelerini kabul etmiştir... Trump da bunu bir zafer olarak addetmiş ve başta Cumhurbaşkanı olmak üzere siyasi kanat da ona bunu kolaylaştırmıştır! Sonuç olarak, İran'ın, Amerika'nın savaş yoluyla hedeflerine ulaşamadığını gördüğü halde müzakereye ve dolayısıyla nihai bir anlaşma imzalamaya hazır olması, başladığı yere, yani uydu devlet konumuna geri döndüğü anlamına gelir.

7- Anlaşmanın imzalanmasının ardından Trump, sadece İran ile değil, genel olarak Müslümanlarla ortamı yumuşatmaya çalışmıştır... Trump, 19 Haziran 2026 tarihinde Amerikan Axios sitesine verdiği demeçte, "Maalesef İran lideri Hamaney'e zarar verdim, kendisi ağır

yaralandı. Ancak cesur bir kişiliğe sahip” ifadelerini kullanmıştır. Trump, dini lider Hamaney’in mutabakat zaptını onaylamasından hemen sonra sanki Hamaney’e teşekkür mahiyetinde böyle bir açıklamada bulunmuştur... Diğer taraftan Trump, savaşta da barışta da tamamen kendi emriyle hareket ettiği halde Yahudi varlığına baskı yapıyormuş gibi bir görünüm ve izlenim vermeye başlamıştır! Bu kapsamda Trump, 16 Haziran 2026’da Fransa’nın Evian kentinde, G7 zirvesinin marjında düzenlenen bir basın toplantısında, Netanyahu’yu alenen kamuoyu önünde azarlayarak, “Beyrut’a saldırması hiç hoşuma gitmedi. Şu an Bibi, Lübnan konusunda daha sorumlu davranmalı. ABD olmasaydı “İsrail” olmazdı...” demiştir. (16.06.2026 El Cezire) Yardımcısı Vance bir basın toplantısında, “İsrail’de ABD’yi eleştiren bazı kabine üyelerine şunu söylemek isterim: Son üç ayda, vatanınızı koruyan savunma silahlarının üçte ikisi Amerikan elleriyle üretildi ve Amerikan vergi mükelleflerinin parasıyla finanse edildi... Eğer ben İsrail kabinesinde olsaydım, tüm dünyada geriye kalan tek güçlü müttefikime saldırmazdım.” diye konuştu. (18.6.2026 New York Times) Trump ve yardımcısının bu sözleri, eğer samimi olsalardı doğru kabul edilebilirdi. Ancak Yahudi varlığı, Filistin, Lübnan ve her yerde gerçekleştirdiği saldırganlığında Amerika’nın ipine tutunmadan hareket edemezken bunu doğru kabul etmek mümkün mü?! Zira Yahudi varlığı; tek başına bir ağırlık ifade edemeyecek kadar değersiz ve cılız bir varlıktır. Nitekim Allah *Subhânehu ve Teâlâ* Yahudiler hakkında şöyle buyurmuştur:

لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَدَىٰ وَإِنْ يَغَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ الْأَذْيَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ
Onlar incitmekten başka size bir zarar veremezler. Sizinle savaşa koyulurlarsa, geri dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.” [Ali İmran 111] Yahudi varlığının Allah’ın ve insanların ipi (desteği) dışında hiçbir öz gücü yoktur. Peygamberlerinden bu yana Allah’ın ipini kesip atmışlardır ve bugün geriye sadece insanların ipi kalmıştır! Amerika, onların Lübnan’a ve sözde tampon bölgeye yönelik saldırılarını sonuna kadar desteklemektedir. Yukarıda zikrettiğimiz açıklamalarında da görüldüğü üzere, hem bu saldırganlıklarının hem de o ucube varlıklarının bekasının arkasında Trump vardır... Allah onları kahretsin! Nasıl da döndürülüyorlar... Hala Lübnan’ın bazı bölgelerini işgal etmeye ve Amerikan silahlarıyla ve Amerikan meşru müdafaa koruması altında Lübnan’ın bölgelerini bombalamaya devam etmektedirler!

8- İşte olayların gerçek yüzü özetle budur. Trump’a savaşla elde edemediğini müzakerelerle vermemek gerekir. Kaldı ki İran küçük veya zayıf bir devlet değildir; aksine uzun soluklu bir savaşta direnebilecek, Amerika’yı mağlup edebilecek ve tıpkı 2021 yılında Afganistan’dan zelil bir şekilde çıktığı gibi onu bu bölgeden de zelil bir şekilde çıkarabilecek bir güce sahiptir. Bu şekilde siyaseti tamamen bağımsızlaşacak; böylece ne uydu devlet statüsüne geri dönecek ne de tabi devlet derekesine düşecektir. Çünkü İran, 1,6 milyon kilometrekarelik geniş bir yüzölçümüne sahiptir. Dağlar, çöller, vadiler ve deniz kıyılarından oluşan oldukça çeşitli bir coğrafi yapıya ve yaklaşık 90 milyonluk bir nüfusa sahiptir. Birçok ülkeyle sınırının bulunması, ona stratejik bir derinlik kazandırmaktadır. Bu sınırlar, her türlü ablukaya karşı birer çıkış kapısı niteliğindedir. Petrol ve gaz gibi enerji kaynaklarının yanı sıra diğer doğal zenginliklere de sahiptir. Tarıma elverişli yeterli arazisi bulunduğundan, kendi gıda ihtiyacını kendi kendine karşılama (öz yeterlilik) kapasitesi vardır. Ayrıca, uzun menzilli füzeler ve insansız hava araçları (İHA) üretimi gibi, kendini savunacak silahları imal edebilen bir savunma sanayisine sahip olduğu görülmektedir ki tüm bunlar ve sivil sanayiler daha da geliştirilebilir konumdadır... Hatta nükleer sanayiye bile gerçekleştirebilecek güçtedir; Nitekim Trump 2018 yılında 2015 nükleer anlaşmasından çekildiğinde İran, zenginleştirme seviyesini yaklaşık %60 oranına ve miktarı yaklaşık 440 kilogram seviyesine çıkarmayı başarmıştır. Oysa 2015 anlaşmasında bu oran %3,67’yi geçmiyordu.

Bu nedenle, bir mutabakat zaptı imzalamak ve ardından bu mutabakat zaptının maddelerini nihai bir anlaşmaya dönüştürmek için müzakerelere başlamak, büyük bir tavizdir! Bu mutabakat zaptı, İran’a karşı başlattığı savaşı kaybeden, savaş bataklığına saplanan ve 4 ayı aşkın bir süredir bu savaşla meşgul olan Amerika’yı adeta ipten kurtarmıştır. Ancak İranlı siyasi liderlerin samimi, gerçek ve ideolojik iradeleri dumura uğramıştır. Hatta Amerika’nın nüfuzundan kurtulup bağımsızlaşmaya çalışan, Amerikan ve yapışık ikizi Yahudi varlığının saldırganlığını defetmek için fedakarlığa hazır olan Devrim Muhafızları’nın bile karşısında durmuşlardır. Bunun yerine

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا **“Bu, Allah’ın öteden beri süregelen kanunudur. Allah’ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.”** [Fetih 23] İşte Rasulullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* böyle çalışmış, sahabeleri O’nu böyle örnek almıştır. Bizler de böyle olmak zorundayız. O zaman Allah’ın izniyle Allah’ın yardımını mutlaka gelecektir; umulur ki bu yakındır.

İşte ümmeti kurtaracak, ona izzetini geri verecek, gücünü artıracak ve düşmanlarının ona saldırmadan önce bin kez düşünmesini sağlayacak yegâne şey budur. Bu da ancak Hilafetin yeniden kurulmasıyla mümkündür. Hilafet, iyilik ve adaletiyle yeryüzünü aydınlatacak, geçmişte nasıl Kayserlerin ve Kısraların kibrini yok ettiyse bugün de tâğût Trump ve benzeri sömürgeci kâfirler gibi onların yandaşlarının kibrini de öylece yok edecektir...

وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِحُ الْمُؤْمِنُونَ *بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ **“ O gün Allah’ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.”** [Rum 4-6]

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ **“Şüphesiz ki bunda kalbi olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.”** [Kâf 37]

H.13 Muharrem 1448

M.28 Haziran 2026